

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † **Al. Lupeanu-Melin** și **Iuliu Maior**
Director, **IULIU MAIOR** Redactor, **SEVER BARBU**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Mai multă chibzuială!

Hotărît lucru că plugarul nostru vara muncește mult, prea mult poate, de primăvara și până toamna târziu. Lui îi e drag pământul, dupăcum îi sunt dragi și codrii cu frunză verde și câmpurile cu spice aurii. Din cap de iarnă, de când prinde a mus-tui zăpada și încep a pica streșinile pe el nu l mai prinde odihna. Orânduiește totul pentru primăvară și așteaptă cu drag, cea dintâi și caldă, cel dintâi colț senin de cer ca să poată ieși cu plugul în câmp. Atunci numai se simte el la largul lui, atunci numai simte că trăiește, când pe dealuri și în săvoale încep a suna roțile și se aude hăulit și pocnet de bici.

Vara apoi muncește iarăși de dă în brânci. De cu noapte, când încă toate vie-tățile dorm, el vine și începe munca în ogorul lui drag și o ține așa în tot lungul silelor de vară, la săpă, la seceră, la coasă, la fân. Muncește deavala cu toți ai lui din noapte în noapte. Atunci el nu cunoaște odihnă.

Aceasta însă numai vara. Toamna de cum prinde a se rădi frunza de pe arbori și se sfârșesc muncile în câmp, el se strânge în jurul casei lângă coșarul cu porumb și butea cu vară și nu mai lucrează decât foarte puțin. Pe alocurea, unde mai sunt păduri sau alte lucrări mai fac oamenii cărașii și tot mai scot ceva pentru casă. In cele mai multe sate însă oamenii iarna trăiesc numai din ce au lucrat vara. Dela Sf. Dumitru și până la Sfinții Mucenici aproape o jumătate de an cei mai mulți din plugarii noștri nu lucrează nimic. Și aici îi răul, lipsa de chibzuială și cumpăneală, și aceasta numai la bărbați. Femele lucrează și iarna și vara, mai mult chiar decât bărbații lor. Ele torc, țes, îngrijesc de copii și poartă tot greul gospodăriei. Bărbații însă își trec ziua mai mult pe la moard, în povești sau la cârciumă, resemnând pereții.

S'a socotit că în fiecare an se pierde așa cam un miliard de sile lucrătoare. Și acestea în paguba unuia flectrui din noi și în paguba țării întregi. Socoteala n'o facem noi. A fost făcută la ministerul agriculturii.

In alte țări plugarii muncesc mai cumpănit, cu mai multă socoteală și cumpăneală. Aproape toți cunosc câte un meșteșug pe care îl deprind în timpul iernii. Unii fac împletituri frumoase, din nuele și păpură, pe cari le vând apoi pe bani frumoși.

In regiunile de munte și cu păduri lucrează la lemn, fac vase, șindrii și alte lucruri folositoare. Acolo nici o zi nu se pierde în trândăvie. Și câte lucruri frumoase nu s'ar putea face și la noi iarna în jurul casei, cari ar aduce un venit în punga plugarului harnic și l-ar scoate din multe nevoi și necazuri. Vine apoi grădina și câmpul, care deasemenea ar putea fi îngrășat mult mai bine acum în timpul iernii, ca la vară să aducă apoi rod bogat și mult. In alte țări cară oamenii cari n'au vite, gunoiul pe ogor cu spatele s'au cu roaba, ori îl urcă pe lespesti de piatră, între colțuri de stânci, ca să facă și acolo un colț de pământ roditor.

Lipsa aceasta de cumpăneală este spre paguba tuturor. Miliardul acela de sile lucrătoare, din lunile de iarnă se irosesc în paguba țării întregi. De pe urma lor suferă întreaga noastră economie națională.

Din sărăcie și lipsuri nu ne putem salva decât îndrumându-ne și orânduindu-ne altcum viața.

Sunt o mulțime de lucruri din îmbrăcăminte noastră cari s'ar putea lucra în case, mai trainice și mai bune, fără a le mai cumpăra dela târguri pe bani grei. Va trebui atunci să lăpădăm și din hainele străine cu cari ne place să ne înfolim de o vreme încoace și să ne întoarcem la vechiul port. Bătrânii își lucrau întreagă îmbrăcăminte în casele lor. Nu se îmbrăcau în țoljuri subțiri și scumpe, ci în țesături calduroase de lână și cânepă și aveau de toate.

Acest indemn a pornit și de sus dela cărmuitorii țării: întoarcerea la vechiul port, îndrăgirea lucrurilor făcute în casă, țesute din mâinile harnice ale tălencei. Prin aceasta s'ar introduce din nou un obicei frumos aproape părăsit și dispărut din viața noastră și s'ar ajunge la oarecare ușurare și sporire a averii flectruia.

Până când se mai pot schimba banii de 250 lei. Ministerul de finanțe a prelungit până la 31 Ianuarie 1939, termenul pentru retragerea din circulație și schimbarea monetelor metalice de 250 lei. Până la această dată schimbarea banilor de 250 lei se va mai putea face încă la casierile publice, percepții și administrațiile financiare. După 31 Ianuarie, acela cari mai are monete de 250 lei nu le vor putea schimba decât la Monetăria Națională din București.

O lacrimă pentru Canonicele Dr. Victor Bojor

In ziua de 21 Dec. 1938 s'a stins din viață p. Victor Bojor, Canonic și Prodirector al Academiei de Teologie Române Unite din Cluj.

Cu el dispărea una din cele mai alese figuri dintre preoții noștri, unul dintre oamenii cel mai aleși, un suflet bun, inimă caldă, un om de o înaltă cultură, inteligență și prietenie.

Cel dus a lucrat cu sârguință în viața Domnului, aducând un bogat rod. Iată câteva din operele sale: Canonicele, Tipic bisericesc, Dumnezeu creatorul lumii, Adevărata biserică a Domnului nostru Isus Hristos, Invățături creștinești pentru fecioare, Canon de rugăciune către sf. Iosif, Maica domnului dela Nicula, Viața sf. Iosif, Rătăcirile pocăiților, Invățături creștinești pentru femei, Datoriunile creștinești ale bărbatului, Episcopii diecezei de Cluj-Gherla în manuscris, care încă n'a putut vedea lumina tiparului fiind lucrare nouă, iar autorul surprins de moarte pe neașteptate.

A mai tipărit încă multe alte cărți, de învățătură creștinească pe cari nu le am în vedere.

Numai cine n'a trăit o viață grea de luptă, în care toate gândurile îți sunt prefăcute, toate sentimentele cele mai curate tălmăcite în rău, în care zilnic vezi plecând câte un amic, înflorându-te câteodată de cât gol este împrejurul tău și al idealului pe altarul căruia slugești, numai cine n'a fost ofensat și batjocorit, prigunit și urmărit pentru acel puțin bine ce este în sufletul său, numai acela, nu va înțelege nemărginita durere ce simt acum când scriu cu lacrimi incete pomenirea bunului rector Dr. Victor Bojor, care întotdeauna pentru clericul său a fost o pildă vie de admirație și iubire.

Ce nobil și frumos bătrân! Ce față de fiu de popor! Ce cumpănire a cuvintelor, luate totdeauna într'ales! Ce bunătate și simplitate desăvârșită în tonul blând al glasului său care nu se va mai auzi! Ce bucurie în a face bucurie!

Va veni o vreme când se va scrie mult despre munca lui care a cuprins aproape jumătate de veac din anul său de încercare în ale științei.

Acum e dincolo de hotarul vederii noastre, al înțelegerii și chibzuințelor noastre. Da, acolo, unde am voi zădărnici să fim, când viața își grămădește prea mult loviturile asupra noastră și asupra celor iubii de noi.

De unde nu-l putem urmări!

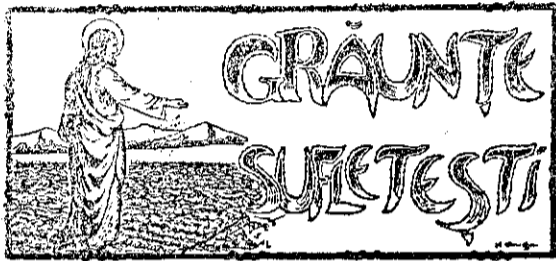
Pe malul înflorit al Clujului, în fata ză-

rilor largi, sub cerul curat al Iernel, care a fost bucuria Ta, în revărsarea de lumină a soarelui, care Ți sărută veșnic pânzele, dormi, bătrân alb dar fără bătrânețe, dormi. Muncitor neodihnit dar fără oboseală. Tu, care te-ai dus cu sufletul între genii neamului românesc.

În sufletele noastre ai lăsat însă o icoană pe care nimeni nu ni-o poate lua înapoi, și ea va fi o parte scumpă din comora pe care n'o arătăm nimănui, dar din care hrănim zilnic munca noastră.

Și când sîrindul ceruit a pornit sus în lumina soarelui blând de Iarnă, — cu atîta din trecutul nostru din fericire și din sufletul nostru — simțiam că înmormântăm și o largă parte din viitorul bisericii și neamului nostru. Și acum părinte canonic Bojor, aceasta e ultima scrisoare pe care Ți-o scriu de aici, o scrisoare, la care sufletul frumos deplin al Sfinției Tale nu mai poate răspunde, pe care nu mai știu unde să-l cerc și unde să-l caut.

Gavril Chieinașu
șeful Subcentrului Agricol
„Micești“ Turda

Fii desăvârșiți

precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este", zice Mântuitorul nostru Isus Hristos la Matei 5, 48, iară în apocalipsul sfântului evanghelist Ioan cetim: „Cel drept mai face dreptate și cel sfânt să se mai sfințească, (22, 11). Așadară nu e de ajuns dacă ținem poruncile și începem să umblăm pe calea cea strîmtă a virtuților; ci trebuie să ne nizuim a ajunge la desăvârșire, adecă dreptii să se facă și mai drepti, iar sfinții și mai sfinți. Și acesta nu este

lucru de mirare. Ori doară ați văzut vre-un măiestru care să se fi oprit în zidirea casei, sau vre-un măsar care să fi lăsat neisprăvită masa? Sfântul Gregoriu cel Mare zice, că o naie nu poate sta în loc pe un râu, ci dacă nu o mănăm la deal, e trasă de curentul apei numai decît la vale. Sfântul Bernard zice, că pe calea virtuții nu este cale milocie, ori mergi tot înainte, ori apoi dai înapoi. Sf. Augustin o spune și mai pe șleau: „A sta pe loc înseamnă a merge înapoi. Îndatăce ești îndestulit cu tine și-ți zici: — acuma e destul, — ești pierdut“.

Așadară atît înțelepciunea omenească cît și cea dumnezească adecă, sf. Scriptură, precum și sf. Părinți sunt de părerea că în ce privește virtuțile nici cînd nu putem fi îndestuliți cu noi înșine, așa că prin urmare trebuie să ne socotim și noi foarte serios la o desăvârșire cît mai mare. Iar, ca s'o facem aceasta, avem lipsă de pilde și de încurajare.

Unde vom putea afla însă pildă mai minunată ca a Mântuitorului, care zice: „Eu sunt calea, adevărul și viața“ (Ioan 14, 6) și „Dacă vrei să fii desăvârșit... vino după mine“? (Matei 19, 21). El este așadară pilda pe care trebuie s'o urmăm, El și sfinții săi cei din ceruri, dupăcum vedem din cartea I. a sf. ap. Pavel către Corinteni care zice: „Rogu-vă dară pe voi să fiți mie următori“ (4, 16).

Iară la desăvârșire numai prin dragoste vom putea ajunge, prin dragoste cît mai desăvârșită către Dumnezeu și către oameni, și prin urmare prin desprețuirea lumii acesteia, pentrucă zice sf. Ioan Evanghelistul: „De iubește cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru dînsul“ (I, 2, 15). Și aceasta o poate face oricine, ori de ce stare și vîrstă ar fi, numai dragoste să aibă. De aceea și sunt în ceruri atîția sfinți, cari pe pămînt au fost de toate stările, dela împărați pînă la cerșitori.

La desăvârșire și poți ajunge cu garanță, numai voință să ai; ce e dreptul nu deodată, ci rînd pe rînd, încetul cu încetul. Calea desăvârșirii e lungă și sgaroșuroasă. Sfinții Părinți cunosc trei grașau trepti în calea desăvârșirii. Întăia este a începătorilor, cari au încă o mare aplecare spre păcatul de moarte; a doua este a celor ce progresează sau merg înainte, cari adecă au scăpat de păcatele de moarte și au înclinări numai spre păcatele ușoare; a treia este a desăvârșitorilor ale căror inimi s'au despărțit cu totul de cele pămîntești și n'au legături decît cu ceriul. Aceste trei trepti spre desăvârșire se numesc calea curățeniei, a deșteptării și a împreunării cu Dumnezeu, și corectă pînă la cele trei vîrste omenești: la copilărie, cînd omul este adecă slab atît trupește cît și sufletește; la tinerețe, cînd puterile trupesti și sufletești încep a se desvolta, și la bărbăție, cînd adecă omul ajuns la deplină putere.

Părintele Iuliu

Cît ti de scumpă viața în Rusia

Trăitul în raia bolșevic e cel atît de mult predicat de bolșevici nu este chiar așa de ușor cum spun gazetele și șefii bolșevicilor. Din contră acolo viața este cît se poate de grea și de scumpă. Scriu acest lucru chiar gazetele rusești. Astfel în Rusia un kg. de pînă se vinde cu o rublă. Dacă socotim că un funcționar nu câștigă decît două ruble pe zi, atunci numai putem să ne dăm seama cît de scumpă este pînea acolo. Pînea albă costă 3 ruble și jumătate, așa că un funcționar nu este în stare să-și cumpere un kg. de pîne pentru plata de pe o zi. Un kgr. de carne face 13—19 ruble, iar slănița de porc se vinde cu 20 de ruble kgr. Un kg. de ouă costă 20—30 de ruble. Halaele sunt așa de scumpe încît nimeni nu și poate cumpăra. Numai o pereche de bocanci costă 500 de ruble, adică salariul unui funcționar bine plătit pe un an întreg.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Poezie din popor

Foaie verde mărăcine,
Ascultați feciori de mine:
Cînd plecați, ca să pețiți
La zestre nu lăcomiți,
Cum am lăcomit și eu
Și m'a bătut Dumnezeu,
Cum lăcomit la doi boi
Și-am adus buha la noi,
Și-am lăcomit la ogoare
Și-am adus spaima la cioare,
Și-am lăcomit la argint
Și-am luat cea fost mai urât.
Boii lupii i-au mîncat,
De urăta n-am scăpat.
Ogoarele le-am arat
Și cu orz le-am sămănat.
Orzul mi l-a bătut ghița,
Cu urăta-mi mîncă viața.
Decît cu argint în ladă
Și cu urăta pe vatră,
Mai bine cu lada goală
Și cu puicută domoală.
Decît casă cu șindilă

Și cu o boală bătrână,
Mai bine ntr'o coșerea*)
Și cu puică tinerea.

Auzită dela Gheorghe N. St. Stejerou
din Grid, jud. Făgăraș

Culeasă de Valeriu Crișan

Poveste veche

Lui moș Gavrilă, care a sîrit pragul alor șeptezeci și opt de ani, nu-l pot intra în cap și cu vôle la inimă toate câte se vîd și aud în zilele noastre.

— „Or hi ele bune, câte-or hi, da, zău, că unele — ar hi putut rămănea, să nu mai hie fost scornite“. — Așa își arată moș Gavrilă îndolala, nelcrederea în unele treburi născute, acum, în vremuri mai tinerești. Nu se poate împăca moș Gavrilă cu danțurile, jocurile și cîntările zilelor noastre, nu-i cade la stomac unele mîncări „cu toate zoborinele în ele“, nu poate înghiți vorba păsărească de astăzi, scrășnește din dinți, cînd își vede nepoții leșind din biserică, pînă a nu împărți părintele anafura, strînge din pumni cînd vede și aude român pe român învrăjbindu-se și nesuferindu-se.

Mai cu seamă asta din urmă, neunirea dintre români, vrajba dintre frați, găsirea no-

*) Colibă.

dulii în papură, căutarea certei cu lumânarea, acestea-l sunt moartea bătrînelui, înveninarea sufletului său, tăietorul pe cari i-se tale toată pofta de viață, tot curajul, de care ar avea cea mai mare lipsă acum, în prag de mormînt.

Moș Gavrilă află câte-și puțin din cettu. Pe cele mai multe din văzute și auzite.

Viața lui de peste șeptezeci de ani spune însă, unde e răul, unde coace bobă.

— „Le-aș spune eu domnilor, de undă vine zăviștea, dacă m'ar întreba... Dela cel, cel mai mult ar trebui să samene pacea între oameni“.

Credința lui moș Gavrilă este, că nu se poate învinge cu războiu un popor, care tină frățeste între oaltă. Și pilda cu mînnchito de nucle e pe buzele moșului, de câteori vine vorba de „oarba neunire“ dintre frați.

Să nu'ncerci a spune moșului Gavrilă că a trecut, — odată cu moartea partidelor — cearta dintre oameni, ura din suflete. Să nu'ncutezi a-l face să creadă, că ce a fost a trecut și că astăzi domnește pacea și bunăînțelegerea dela un capăt la altul al țării.

Pe lângă o 'ncruntare din frunte și o privire chiorășe din ochi, și-ar înșira moș Gavrilă o sută și-o mie de nelînțelgeri dintre oameni, o sută și-o mie de fănituri de ură, de învrăjbitire, de poticneală în drumul înțelegerii depline și frățesti.

— „Mie-mi spui?“ Își pune moș Gavrilă întrebarea'n urechi. Da' Păvăloale de ce...

Sfintirea Casei Culturale din comuna Ruginoasa, jud. Cluj

Duminecă, în 8 Ianuarie a. c. s'a făcut în comuna Ruginoasa (plasa Aghireș-Cluj) sfintirea casei culturale, fiind de față o aleasă delegație a conducerii centrale „Astra — Șoimii Carpaților” — Cluj, în frunte cu d. prof. univ. Dr. Tiberiu Spârchez, primpretorul plășii Aghireș Dr. Traian Denghel, delegat al dlui prefect județean, și a unuia din numeroșii săteni din comunele Ruginoasa, Arghiș, Căbleș, Stobor și Ticu.

Serbarea a început la ora 11, în sala festivă a casei culturale, cu un serviciu divin — sfintirea apei — oficiat de p. I. Lăpușan, parohul local, făcându-se stropirea localului cu apă sfințită. Au urmat apoi cuvântările, conform programului stabilit. Primul a luat cuvântul d. Dr. Traian Denghel primpretorul plășii Aghireș, salutând delegația „Astrei — Șoimii Carpaților” de la Cluj și arătând că noii locași de cultură va fi închinat scopurilor „Astrei”, pentru realizarea cărora locuitorii acestei regiuni curat românești vor munci cu zel și devotament, alături de conducătorii lor firești.

P. I. Lăpușan, paroh local, a istorisit trecutul plin de asupriri al poporului românesc, care a fost lipsit de binefacerile culturii veacuri de-a rândul. Arată cum s'a clădit acest locaș de cultură prin străduințele com-

intră în prăvălia Mărgineanului și umple buzunarul lui Schmidt? Da' Mărgineanu de ce nu calcă pragul părintelui Arsenie? Ana Căiașii de ce și-a dus copilul să l-i boteze în al treilea sat, când avea biserică românească înaintea nasului? Avramuș de ce și-a despărțit turma și stăna de Cocan, când au viețuit din neam în neam împreună? Toader al Nănuțului de ce ocolește satul, ca să nu dea ochi cu fiin-s'o? Pentru ce directorul școlii mai bine să audă de dracu' decât de notarășu', și ăstuia îl sare căciula din cap, când aude vorbindu-se de bine de celalalt? De ce asta și pentru ce celalalt?

Și pomelnicul întrebărilor curge din gura moșului Gavrilă ca vorba din gura predicatorului. Moș Gavrilă știe multe, vede multe, aude multe, dar și mai mult înțelege. El înțelege mai mult decât alții, că micile neînțelegeri dintre oameni duc la neînțelegeri mari. Și fiindcă atâtea neînțelegeri mici sunt între oameni, moș Gavrilă, se teme de neînțelegerea cea mare, care poate să ne găsească, când nici nu ne putem gândi.

Pe moș Gavrilă și pe-ale lui păreri, tinerii au început să le ia în râs, iar cei cu mesteacănii pe la urechi, le iau de profesii.

A căror dreptate va învinge, nu se poate ști. Una însă e de pe acum știută: când tinerii de azi vor lovi și ei șeptzeci și șapte de an în cap, ca moș Gavrilă, și ei vor fi de partea părerilor lui, pe cum și moș Gavrilă o fi fost cândva în altă tabără decât cu bătrânii. Căci lupta între tineri și bătrâni e veche, deodată cu lumea.

Patrea Dascălul

posesoratului urbarialității împreună cu lucrarea comunei politice, exprimând mulțumite tuturor, cari au contribuit cu bani, material și mână de lucru.

Urmează vorbirea dlui prof. univ. Dr. Tiberiu Spârchez, reprezentantul conducerii centrale a „Astrei — Șoimii Carpaților”, din Cluj. D-na desvoaltă în linii largi rostul și însemnătatea Asoc. „Astrei” — Șoimii Carpaților — pentru cultivarea și întărirea conștiinței naționale a poporului român. Descrie o serie de minunate isprăvi ale Șoimilor, în Țară și în străinătate, făcute în domeniul cultural și sportiv, realizări cari au stors admirația tuturor, dovedind puterea de viață și talentele nelentrecute ale poporului român. Exprimă năvrile de bine pentru noua așezare culturală, din partea Tribunalului Șoimilor, d. prof. univ. Dr. Iuliu Hașeganu de la Cluj și îndeamnă pe săteni să se înscrie sub steagul bătrânei „Astrei”, spre binele și înalțarea Neamului. Cinsteste din partea „Astrei” mai multe cărți și broșuri pentru bibliotecă.

Dl. avocat Dr. Nicodim Cristea din Cluj, fost primpretor în jud. Cluj, într-o avântată cuvântare, a lămurit pe înțelesul sătenilor, marea chemare a „Astrei” în creșterea păturei țărănești precum și rezultatele binecuvântate ce le-a dat activitatea „Astrei” de 78 ani, dela întemeierea ei. Drept recunoștință pentru această strălucită activitate guvernul Țării a încredințat „Astrei” punerea în aplicare, în Ardeal și Banat, a legii „Serviciului Social”, conform căreia fiecare comună va trebui să-și aibă căminul său cultural, în scopul culturalizării poporului.

Dl. Dr. Viorel Petrișor, asistent la Clinica medicală din Cluj, a dat sătenilor prețioase sfaturi în legătură cu sănătatea caselor și a gospodăriilor, insistând ca țărana română să vârule cel puțin de 3—4 ori la an casa și clădirile economice din gospodărie, în interesul sănătății familiei, iar pițarul să grijească de curățenia grajdului, a curții și să ferască fântâna de infectare cu murdăria, cari poartă cu ele pricinătorii de boale, bacterii.

Între cuvântări s'au spus, din partea dlui Ioan Fărălanu, artist al Teatrului Național din Cluj, câteva admirabile glume și istorioare hazlii, cari au produs lacrimi de râs în mijlocul asistenței, care l-a aplaudat călduros.

Serbarea a luat sfârșit la orele 13^{1/2} într-o atmosferă de mare însuflețire.

După serbare s'a servit o masă comună, oferită din partea primăriei, la care au luat parte 25 persoane. Oaspeții și localnici. — S'au rostit toate de către următorii: d. Dr. Traian Denghel, primpretor, pentru M. S. Regele „Voevodul Culturii”, — d. Ioan Lăpușan, paroh local, pentru Prof. Dr. Iuliu Hașeganu Tribunal Șoimilor și d. Dr. Tiberiu Spârchez, prof. univ. Cluj, pentru Primăria comunei și Composesoratul urbarialității și pentru toți cari au contribuit la ridicarea casei culturale. — Masa a luat sfârșit la orele 15^{1/2}, după care oaspeții au trecut cu toții la hora țărănească, ce se înscripase deja îndată după serbare, în sala casei culturale, devenită neîncăpătoare pentru marea mulțime adunată din 5 comune. S'au jucat numai jocuri românești: Ardelean, hașegana, învărtite, țarina ș. a. Mai multe șoimite și șoimi din Ruginoasa s'au prezentat în frumosul port național tip „Ticu”. — Jocul era în tola când au plecat oaspeții la orele 17.

Au luat parte domni: Prof. univ. Dr. Nicodim Cristea, medic Dr. Viorel Petrișor, secretar „Astra-Șoimii Carp.” Ștefan Cmeclu și artist la Teatrul Național Cluj, Ion Fărălanu, — delegații Conducerii centrale „Astra-Șoimii Carp.” Cluj, — d. Dr. Traian Denghel, primpretor Aghireș d-na și d. Iuliu German, notar

Ruginoasa; P. I. Lăpușan, preot Ruginoasa, P. I. Cionca preot Căbleș; Inv. dir. P. Chiorean, Căbleș, Inv. dir. Ioan Muntean Ruginoasa, Inv. dir. P. Nădășan cu d-na Stobor, Inv. dir. E. Maxim, Ticu; Iosif Lehene, secr. com. Ruginoasa, d. M. Lehene Ruginoasa, primarii comunale: Ioan Tico, Ruginoasa; Ștefan Boldă, Ticu; Velovan Socea, Stobor; I. Abrudan, Căbleș; I. Halpoi, Arghiș; președ. Compos. urbar. N. Lehene Ruginoasa etc. și numeroși săteni din comunele din jur.

De încheiere, un cuvânt de laudă și recunoștință pentru munca și stăruința depusă întru realizarea clădirii frumoase și moderne, ce servește drept local de primărie, notarlat și locuință de notar la etaj și casă culturală la parter, se cuvine să aducem dlui notar Iuliu German, comitetului de construcție în frunte cu p. I. Lăpușan, Composesoratului foștilor urbari, fostului primar V. Balboacă și actualului primar I. Tico din Ruginoasa. Fapta lor dorim să servească drept pildă vrednică de urmat pentru toate comunele plășii Aghireșu. — Ajute Domnii!

Correspondent

Știri din Șercaia

Culturale. În localul școlii primare de stat s'a ținut o adunare generală, pentru constituirea comitetului Căminului cultural local și al Despărțământului de plasa al „Astrei”. La această adunare de constituire a luat parte d. prof. Valeriu Literat, președ. județean al „Astrei”, precum și o mulțime de cărturari și plugari români din târgușorul nostru.

D. președ. Valeriu Literat a explicat pe larg „legea serviciului social”, arătând apoi rolul important ce l-a avut, în viața culturală și națională a Românilor din Ardeal, societatea culturală „Astra”, care va lucra și în viitor, aici în Ardeal, pentru binele și bunăstarea poporului român din Ardeal.

S'a trecut apoi la alegerea comitetului Căminului cultural, care, la propunerea p. Valeriu Crișan, va purta numele regretatului Dr. Gheorghe Malor, care a fost originar din Șercaia, și care timp de 38 de ani a fost un învățat profesor al școlii de agricultură „Herăstrău” din București. A fost ales cu unanimitate următorul comitet de conducere al căminului cultural „Dr. Gheorghe Malor” și anume: Director p. Valeriu Crișan, v. protopop on. gr. catolic. Președinte: Nicolae Bălțeanu, judecător șef, v. președinte: Dr. Emil Oana adv., secretar Dr. Ioan Aldi Popa adv., controlor: Ioan Bata, contr. fiscal, casier: Salustiu Prună, funcționar, econom: Adrian Coman, perceptor fiscal, bibliotecar: Victor Ion Prună, funcționar, iar ca membri în comitet: Ioan Zigan judecător, Ioan Tatomiș primpretor, Emil Ghircolașiu adv., Ieronim Maier inv. dir., Dr. Alexandru Socaci adv., Dr. Serafim Oana adv., Ioan Toma ing. silvic, Titu Langa pens. Septimiu Tansolu inv., Vincențiu Prună, casier de bancă, Gheorghe Ghircolașiu, casier comunal, Octavian Maier negustor, Ioan Călin plugar și Gheorghe Covoran plugar.

Acest comitet va fi și comitetul despărțământului din plasa Șercaia al „Astrei”.

De încheiere d. judecător șef. Nicolae Bălțeanu a mulțumit dlui prof. Valeriu Literat, pentru că a condus această ședință de constituire și a promis, în numele întregului comitet, că vor munci cu toții pentru propășirea culturală și națională a Românilor din târgușorul nostru și din plasa Șercaia. Ședința a luat sfârșit la ora 8 seara.

Distincție Prea Ven. Consistor din Blaj prin decretul Nr. 8116—1938, a distins cu

titlul de v. protopop on., cu dreptul de a purta brâu roșu, pe părintele Ioan Crișan, paroh, gr. cat. în Ohaba jud. Făgăraș, care, după ce a servit, timp de 48 de ani la Altarul Domnului și a neamului românesc, acum s'a retras la pensie.

Din Hosman-Sibiu

Instalarea noului preot român-unit

Duminecă înainte de Nașterea Domnului, a avut loc în comuna Hosman, instalarea preotului român-unit Corneliu Hațeganu.

Ziua aceasta a fost o zi de mare praznic și bucurie pentru toți locuitorii comunei.

Noului preot i-s'a făcut o primire frumoasă și sărbătorească. În marginea comunei Cornățel, a fost întâmpinat de tineri călăreți, îmbrăcați în frumoase costume românești, iar la intrarea în noua parohie de toți intelectualii comunei: Păr. Pinciu, păr. Giurca din Colun, care a ținut cuvântarea de primire, păr. V. Cinezan Schiopu, d. D. Savu, șeful gării, Inv. Ursu, Inv. Giurca și alții.

A răspuns părintele Hațeganu în cuvinte alese și pline de simțire, mulțumind pentru frumoasa primire făcută.

După instalare a avut loc o masă dată de noul preot.

Este de amintit că această comună, fiind în ținuturile locuite de Sași, astfel de sărbători înălțătoare arată și mai mult buna înțelegere și unirea dintre Români.

Dumitru D. Savu

A venit acasă din Rusia după 22 de ani de înstrăinare

La sfârșitul lunii Decembrie a sosit din Rusia acasă țărânul Gheorghe Roșca din Lunca, posta Valea Lungă, județul Târnava Mică.

Curioși, să știm, ce mai e prin Rusia, l-am chemat la Redacție, ca să ne povestească împrejurările de acolo. Spre marea noastră uimire însă, foarte greu ne-am putut înțelege cu dânsul, fiindcă tot a doua-treia vorbă o spune rusește.

Iată cam ce ne-a spus:

S'a născut la 1888 în comuna Lunca, s'a cununat în 1912 iar în 1914 a plecat în război. A luptat în regimentul 50 de Infanterie, compania 2 din Brașov și a fost prins la 1916 la Baranovice. Rușii l-au dus de acolo la Kew, iar de acolo a venit în Ucraina, unde a stat până acuma. În Rusia s'a însurat de patru ori, toate soțiile l-au murit, el rămânând cu un băiat de 7 ani, cu care a venit acasă și cu o copilă de un an și jumătate, pe care a lăsat-o în grija statului. La graniță a sosit cu pașaport în regulă, dar foarte sdrențuit, atât el, cât și copilul. Grănicerii noștri l-au îmbrăcat.

Viața în Rusia este cât se poate de scumpă. El a lucrat la o fabrică de postav; primea la zi 3 ruble 75 copeici, din cari 2 ruble 50 copeici le cheltuia pe mâncare. Cortel avea la fabrică, unde lucra numai 8 ore.

Pământul e al statului. Oamenilor nu le-a rămas aproape nimica, iar din ceace le-arămas, trebuie să dea statului așa de mult bir, încât nu le rămâne aproape nimica.

Țăranii sunt chiar de aceea foarte nemulțumiți cu stările de acolo.

Ceace le lipsește însă mai mult e biserica. Cât a văzut cu ochii, biserici n'a aflat, pentru că toate sunt dărâmate. Țăranii ruși, când vreau să audă sunetul clopotelor, vin la Nistru, ascultă clopotele din România și plâng cu amar.

La fabrică sunt 5 zile de lucru și a șasa de odihnă, la câmp însă țăranii au rămas tot

cu 6 zile de lucru și cu a șaptea de odihnă, însă fără biserică.

Tutunul cel mai ieftin e 35 de copeici, dar e mult mai rău decât al nostru. Pâinea neagră e o rublă kilogramul, cea mai albă o rublă și jumătate, iar cea de tot albă 3 ruble și jumătate. Din găini și ouă și din tot ce are țărânul se dă zecealală la stat.

Văzând badea Roșca Gheorghe Blajul, tare s'a mirat, cât de mult s'a dezvoltat de când e în România Mare. Orașele din Rusia în schimb au scăzut și s'au micit, căci foarte mulți locuitorii au fost uciși ori trimiși în Siberia.

Prisonierii români mai sunt, dar cel mai mulți au îmbătrânit rău, sunt însurați, plini de copii, și astfel li-e greu să mai vină acasă.

Viața dela noi e rău pe lângă cea din Rusia — și-a încheiat badea Roșca Gheorghe interesanta povestire.

Iuliu Maior

Pilde pentru viață:

Preacurata Vergură Maria scăparea celor strâmtorași

Sf. Francis Regis se duse într-o zi într-o tufilătoare temnița la un tânăr condamnat la moarte pentru a-l spovedi. Dar tânărul nu voi nicidecum să audă de spovedanie. Sf. Francis Regis după o mulțime de zadarnice îndemnuri la pocăință, scoase din cartea sa de rugăciuni un chip de al Preacuratei Vergure Maria și-l puse sub ochii criminalului, zicându-i:

— „Cunoști tu această sfântă femeie?”

— „Da, Părinte, o cunos.” mormăi tânărul.

— „Ei bine, fiule, această preasfântă femeie te cunoaște, te iubește și se roagă mult pentru tine”, continuă sf. Francis Regis.

— „Cum, Părinte?! Această femeie mă iubește și se roagă pentru mine? Oh, atunci nu mă cunoaște; ea nu știe că eu m'am lepădat de Biserica întemeiată de Fal ei; ea nu știe că eu mi am batut joc de credință și de cele sfinte; ea nu știe că eu mi am mânjit mâinile cu sânge nevinovat; ea nu știe că eu sunt un blăstămat, un monstru, de care trebuie să fugă toată lumea...”

— „Oprește-te, fiule! Preacurata Vergură Maria cunoaște toate crimele și fărâdelegiile ce le-ai săvârșit și cu toate acestea Ea se roagă pentru tine”.

— „Părinte — zise nenorocitul după ce scoase din pieptul-i zdrobit un suspin adânc și lung — dacă e așa cum zici, atunci vreană mă spovedesc și spovedit să-mi las viața pe eșafod, drept pedeapsă a crimelor mele”.

În orice necezuri și strâmtorări am fi, să nu uităm că avem în cer o Mamă, care se roagă neîncetat pentru noi!

Cinstirea icoanelor

Protestanții și necredincii lor, po-ă-ii, duc o luptă fără cruțare împotriva icoanelor sfinte. Nu fac ceva nou. Ceva asemănător făcură și unii împărați bizantini, țărăgrădeni, de acum o mie și ceva de ani.

Așa, împăratul Constantin Copronimus (741—775) duse o luptă crâncenă împotriva creștinilor, pentru a-l sili să se lăpede de cinstirea icoanelor. Într-o zi, chemă la sine pe un vestit pustnic cu numele de Ștefan și-i zise cu multă bajjocură:

„Ei bine, pustnice, mai ții la cinstirea icoanelor. Mai ești și acum idololatra, închinător la idoli?”

— „Noi cinstim icoanele care închipuiesc

pe Mântuitorul nostru Isus Hristos sau Sfânta Sa Mamă, slăvite împărate, răspuns pustnicul, dar le cinstim numai întrucât prezintă pe cel care de fapt reprezintă. Dar aceea cel care calcă'n picioare aceste icoane își bat joc de cel pe care ele îi reprezintă”.

„Om prost și fără minte — îl strigă împăratul — cum crezi tu că noi ne batem joc de Isus Hristos când îl calcăm în picioare icoane?”

Dar pustnicul Ștefan scoase din sân ban cu chipul împăratului și întrebă pe împărat, dacă ar face un lucru rău aruncându-l jos și l-ar calcă'n picioare? „Împărat, de ce pedeapsă aș fi eu vrednic dacă aș arunca jos acest ban care poartă chipul tău și-l-aș calcă'n picioare?”

— „Te-ași trimite la moarte”, răspuns scurt împăratul!

„Ei bine, împărate — încheie pustnicul neînfricat — dacă cel ce calcă'n picioare chipul împăratului e trimis la moarte, atunci cum va trebui pedepsit cel care batjocorește chipul împăratului împăraților?”

Împăratul înțelese lecția usturătoare a pustnicului, dar cu toate acestea condamnă la moarte pe neînfricatul spărtător al sfintelor icoane.

Căsătoria nu se poate desfășura

Domnul Costică din L. nemulțumit de soția sa, caută să-i dea drumul. Făcu de hârtiile de lipsă pe la tribunal și în câteva zile divorțul fu pronunțat. Crezându-se descurat de orice legătură, dl Costică puse ochii pe o femeie tânără, frumoasă și creștină. Cera mâna și nu i-se refuză. Ba hotărîră cheltui și data ospățului.

Între timp veni la tânăra femeie o prietenă și-i zise: „Margareto, e adevărat că te măriti după avocatul Costică?”

— „Da, scumpa mea! Am hotărît deja data căsătoriei și țin să-ți spun că tu ești printre primele mele invitate”.

— „Bine! Da tu știi că avocatul Costică a fost încă odată căsătorit și că acuma e divorțat?”

„Și ce are a face că e divorțat?”

— „Ce are a face? Apoi tu nu te poți căsători cu el la biserică; și chiar și dacă v-ai căsători la legea civilă sau la vreo sectă religioasă, căsătoria voastră nu va fi taină, un simplu concubinaj, căci atât timp cât trăește lui Costică prima soție, legat este de ea: „judecătorul nu poate desfășura ceea ce a făcut Dumnezeu”.

— „Dacă așa stau lucrurile, să știi că n'am să mai dau față cu Costică. Îți mulțumesc că mi-ai atras luarea aminte”.

Un bilețel anunță pe dl Costică că domnișoara Margareta nu se poate căsători cu el divorțat.

(I. V.)

Mari alunecări de pământ în județul Buzău. La Nehotași în Buzău de câteva zile au început mari alunecări de pământ. Dealul de pe marginea râului Bâca, din proprietatea comunei Nehotași a început să alunecă la vale înghițind și acoperind totul în calea lui. La o adâncime oarecare aflându-se un strat puternic de pământ argilos, apele au juse până acolo au slăbit legătura dealului și costișul a pornit la vale. În fiecare zi pământul înaintează cu 1 metru 2 spre apa râului din vale. Sunt temeri că urlașul valului de pământ ar zăgăzui apele râului, care începe să-și croiască o nouă albie va inundă satul de alături.

Cuvântarea dlui Călinescu despre „Frontul Renașterii Naționale” — Turburări în parlamentul unguresc — Luptele din Spania — De unde va izbucni războiul

Rostul „Frontului Renașterii Naționale”

Miercuri seara d. Armand Călinescu, ministrul de Interne a vorbit la Radio București despre „Rostul Frontului Renașterii Naționale”. Cuvântarea dlui ministru a fost ascultată cu interes de toți cei înscriși în noua mișcare de înnoire și ridicare a țării.

Mai întâi dl ministru a arătat situația jalnică din trecutul luptelor politice, apoi a lămurit spiritul în care a luat naștere această mișcare, care nu este luată după chipul unor alte mișcări strelne. Această mișcare răsărită din mijlocul neamului nostru a pus capăt unor lupte de 20 de ani, cari au frânt și adreptat țara și unitatea neamului nostru. Frontul a adunat pe toți oamenii de bine, ca laolaltă să lupte umăr la umăr pentru ridicarea țării, pentru a face o Românie mai tare și mai bună. Această mișcare reia firul rupt al unității naționale. Ea reprezintă interesele statului și ale neamului și urmărește repunerea statului în drepturile lui.

Mari turburări în Parlamentul unguresc

Vineri trecută au fost mari turburări în Camera ungară dela Budapesta.

Mai mulți deputați de-al guvernului și doi deputați din opoziție s'au certat rău de tot, în urma unei cuvântări a fostului ministru Stranavsky, invințat că ar fi în slujba evreilor.

Deputații din opoziție au atacat mai ales pe noul ministru al pământurilor de curând alipite la Ungaria d. Jaross, fost șef al partidului ungar din Cehoslovacia.

Turburarea a fost mai mare în clipa când contele Bethlen a spus că d. Jaross este laș. În învălmășală mai mulți deputați au fost loviți.

Namăi cu mare greutate a putut fi restabilită liniștea. Ședința a trebuit însă să fie amânată. Se crede că în urma acestor certe Parlamentul va fi închis și în curând se vor face noi alegeri de deputați.

Se mișcă India

Pace și liniște de altfel n'a prea fost niciodată acolo. Poporul de sute de milioane al Indiei nu se poate împăca nici cum cu gândul ca să fie stăpâniți de Anglia și urăsc de moarte pe englezi.

De astă dată aceia cari se mișcă sunt ucrătorii din porturi. Ei au declarat cu toți greva. Din toate centrele provinciale sosesc către orașele mai mari grupuri de muncitori cari intrați odată în oraș declară greva foamei.

Guvernul face mari eforturi pentru liniștirea lor și a împiedeca o grevă generală.

Ce mai vrea Germania în Europa?

Se știe că în toamna anului acesta Germania a spus tuturor că dacă i-se împlinesc cererile în Cehoslovacia, ea nu mai vrea nimic în Europa.

Acum însă scriu unele gazete că pe Nemți îi bate tot mai mult gândul să ia ceva și dela Olandezi și Belgieni.

Știrea aceasta a adus multă îngrijorare în mijlocul paștelui popor olandez.

Germania încearcă mereu să vadă, care este părerea Angliei în această chestiune, căci fără de învoirea ei încă nu se poate mișca și schimba nimica pe fața bătrânei Europa.

Ungaria intră și ea în înțelegerea împotriva comunismului

Mai în anul trecut, Germania, Italia și Japonia au făcut o înțelegere ca să lupte împreună împotriva bolșevismului, un fel de pact anticomunist. La acest pact s'au mai alăturat apoi alte țări. Acuma se spune că vrea să li-se alătore și Ungaria.

În zilele acestea contele Cs. ki ministrul de externe al Ungariei a avut o întrevedere cu ministrul Italiei, Germaniei și Japoniei la Budapesta. Aceștia i-au anunțat că țările lor primesc cu bucurie ca Ungaria să meargă alături de ele împotriva bolșevismului. Guvernul unguresc și regele Horthy au și aprobat acest lucru.

Vizita ministrilor englezi la Roma

Se știe că în vremea din urmă Anglia a lucrat mult pentru pacea lumii. Amestecul acesta în frământările celorlalte popoare a făcut să renunțe la unele drepturi și să-și calce în picioare mândria ei. Și h mbările multe cari au venit au adas și la o apropiere între Anglia și Italia. Au fost multe lucrurile cari le-au făcut să se apropie. Întâi grija Angliei de a păstra aceeași situație în Mediterana și de a împiedeca pe Italiani să o cucerească în întregime, apoi războiul spaniol și situația economică a Italiei, care nădăjduia un sprijin economic din partea Angliei.

În săptămâna trecută ministrul englez lordul Chamberlain și lordul Halifax, au făcut o vizită în Italia.

Oaspeților englezi li-s'a făcut o primire strălucită pe pământul Italiei. Rezultatul întrevederilor avute cu d. Mussolini n'a fost însă prea strălucit.

Italia n'a voit să lase nimic din cererile ei în Tunisia franceză și nici nu și-a schimbat politica sa de sprijinire a naționalităților spaniole. Aceasta a făcut ca să nu se ajungă la nici o înțelegere, și nici la o conferință a celor patru mari puteri, cum ar fi dorit Italia.

Luptele din Spania

Trupele naționaliste își continuă blajor înaintarea pe frontul Cataloniei. În 17 zile de lupte naționalitățile au înaintat cu încă 80 de kilometri și au făcut peste 32 mii de prizonieri.

Cu toată ceața deasă, care s'a așezat în vremea din urmă, luptele au continuat cu furie pe toate fronturile.

În cursul zilei de miercuri trupele naționaliste au cucerit lanțul munților Lorena, ajungând aproape de Taragona. Orașul Tortosa a fost ocupat de naționalități. Trupele bolșevice bat în retragere pe o linie ce se întinde dela Tortosa la Taragona, urmărind să întărească și mai mult frontul de apărare al Taragonei.

În aceste lupte naționalitățile au ocupat 145 orașele și sate și au eliberat de sub stăpânirea bolșevică o populație de peste 250.000 oameni.

În toate orașele și satele eliberate bisericile au fost găsite arse sau dărâmate de bolșevici, iar preoții uciși. Numai în provincia Lerida au fost uciși 77 de preoți, între cari și episcopul din Lerida.

Lupte crâncene în Palestina

Palestina nu s'a liniștit încă nici acuma, cu toate străduințele Angliei. Arabii sunt nemulțumiți de împărțirea făcută și nu mai vreau să primească pe Evrei în Palestina. Trupele de răsculați arabi nu se atesc să atace nici trupele engleze. Jota trecută a avut loc, în regiunea Ramalloh, o luptă crâncenă între trupele răsculaților și soldații englezi. Lupta a ținut câteva ceasuri și a fost foarte sângeroasă. În cele din urmă arabii au fost înfrunți de englezi, și au reușit însă să frângă încercuirea și să fugă.

Până când va sta înțelegerea dintre Anglia și Italia

În vremea din urmă Italia și Anglia, atât de învrăjmășite altădată, au ajuns la o înțelegere. Italia mai ales nădăjduia să tragă mari foloase economice de pe urma acestei înțelegeri. Cum însă Anglia este prietena și aliată Franței, cu care Italia are ceva de împărțit: Tunisia și Corsica, se crede că nici înțelegerea nu va dăinui prea mult.

Anglia nu vrea nici o schimbare în Marea Mediterană, așa cum cere Italia, și dela aceasta va atârna pe viitor buna înțelegere dintre ele.

Războiul mondial ar putea izbucni în primăvară

De o vreme încoace răsună mereu veșniul cântec că trăim vremuri grele și că suntem în pragul unui nou război. Poate că primejdia nu i așa de mare cum le place unora să o arate. Am ajuns însă să zăgrăvim pe dracul mai negru de cum e și să ne speriem apoi tot noi de urățenia lui. Un lucru e sigur însă că nici mari nădejdi de pace îndelungată nu putem avea. Granițele se schimbă dela o zi la alta, iar neliniștea și vrăjmășia dintre popoare crește în continuu.

De data asta prăpădul ar izbucni în urma unei năvăliri germane în Ucraina sau a unei năvăliri italiene în Tunis. Acolo zace primejdia cea mare și până acuma n'a putut fi încă îndepărtată. Pe cerul păcii se îngrămădesc mereu norii greoi și întunecoși, iar semnele cari se arată prevestesc și ele primejdia și cumplirea.

Germania nu și mai ascunde gândurile războinice le spune deschis și pe fața tuturor. Până acum are gata 1000 avioane de luptă, de prima linie și în fiecare săptămână fabrică încă alte 200. În fața acestor stări îngrijorătoare toate țările se înarmează și iau măsurile de apărare. Statele Unite ale Americii, atât de liniștite altădată și îndepărtate de primejdie, au hotărât și ele să se înarmeze cât mai repede.

Biserica unită în slujba neamului

Cum a ajuns episcop Atanasie Rednic

Episcopul Aron muri la 25 Februarie 1764, în vârstă de 55 ani, la Baia Mare, unde era într-o vizitație canonică.

După niște canoane vechi orientale, în scaunul episcopesc nu putea să fie pe atunci decât un călugăr. Dacă alesul era dintre mireni sau necălugări, mai întâi trebuia să intre în călugărie și să facă voturile călugărești. La noi la Români uniți, trebuia să intre în cinul sfântului Vasile cel Mare, cum de fapt au și făcut Inochentie și Petru Pavel Aron.

În cele două mănăstiri din Blaj erau de acum destui bărbați destoinici de a purta mitra și toiagul arhieresc, așa că nu mai era nevoie să caute prin statul mirenesc, cum se făcuse de la Atanasie Incoace; numai cât spiritele erau împărechiate, și fiecare călugăr cu ceva școală mai înaltă se simțea chemat să povățuiască el soarta bisericii.

Îndată după îngroparea lui Aron, călugării și câțiva protopopi înaintară către împărăteasa o cerere, ca să se respecte condițiunile de unire de la 1700, diploma leopoldină și obiceiul vechiu adecă să se permită clerului să candideze persoanele pentru scaunul episcopesc, și anume să propună trei persoane, dintre cari împărăteasa să întărească pe unul. Să nu li-se mai dea fără de alegere, cum s'a făcut când cu Patachi și cu Inochentie, de oarece între Români de acum sunt bărbați pe ales.

Vicar era Atanasie Rednic, care fusese duhovnicul lui Petru Pavel Aron și îndrumătorul lui în multe locuri, care îl asculta ca un copil. Din acest motiv Aron își făcuse dușmani și printre călugării dela sf. Treime, cari li băgau vina că prea se lasă condus de Rednic, care era un om de o fire mai greoaie, aspru și foarte legat de regulile vechi orientale, de ceremonii și de formalități. Apoi Rednic făcuse studiile la Viena, ceea ce lor li se părea ceva mai pe jos, câtă vreme ei le făcuseră la Roma. Incepură deci a umbla să-l dea jos din vicariat, temându-se ca nu cumva, în calitate de vicar, să-și facă propagandă și la urmă să fie ales el.

La sărbătorile Rusalelor 1764 se adună sinod, în care călugării dela Sf. Treime din nou înceară să înlăture pe Rednic, dar nu reușiră. Atât de mult se stricase dragostea frățească între călugării din același cin și de același neam. Așa era spiritul vremii. Toți erau egoiști și fiecare voia să vâneze pentru sine cât mai multe titluri și mărimi lumești. Spunem lucrurile acestea și nu le ascundem, ca să ne dăm și mai bine seama că dacă biserica asta unită n'a pierit atunci, când erau desbinări în sinul ei, cu atât mai sigur nu va pieri acum, când nu sunt astfel de desbinări, ci ori și care dintre ierarhii noștri — pentru mai marea mărime a lui Dumnezeu și binele bisericii și al neamului —, ar fi gata oricând să-și depună mitra și toiagul, și să se închidă în vre-o mănăstire. Spunem apoi aceasta, ca să se poată convinge oricine că biserica aceasta nu e ținută de oameni nici de destoinicia lor, ci de însuși Dumnezeu, care de multe ori alege cele slabe și proaste, ca să rușineze pe cei puternici și învățați.

În acel sinod se aduse hotărârea ca sinodul pentru alegere de episcop să se întrunească pe sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, adecă pe 29 Iunie.

Sinodul se întruni cu o zi mai înainte, adecă în 28 Iunie, ca să se mai hotărească, pe cine să candideze. În ziua aceea, însă nu se ajunse la nici un rezultat. În ziua următoare deci, cei din Sf. Treime împreună cu unii dintre protopopi și preoți, hotărâră să candideze pe Ino-

chentie, care trăia încă în Roma și avea vârsta de 72 de ani, și care renunțase pentru totdeauna la scaunul vlădicesc; apoi pe Grigorie Maior și Silvestru Caliani. Vicarul Atanasie Rednic însă spuse protopopilor, preoților și călugărilor că voturile se pot da și altora, nu numai celor trei, iar dintre cei cu mai multe voturi, se vor trimite împărătesei trei dintre cari să aleagă unul.

În 30 Iunie, se făcu votarea în fața comisarilor împărătești Ignatius Bornemissa vistiernicul (ministru de finanțe) și Francisc Boieriu, judele nobililor din comitatul Alba (un fel de prefect). Grigorie Maior primi 90 de voturi, episcopul Inochentie 72, Silvestru Caliani 16, iar Atanasie Rednic 9.

Bucuria era mare între călugării dela Sf. Treime, căci toți erau aproape siguri că va fi întărit Grigorie Maior, care avea 90 de voturi adecă toamai de zece ori mai multe decât Atanasie Rednic. Despre Inochentie știau că nu va veni și nici n'ar fi întărit de către împărăteasa care însăși îl exilase, apoi Silvestru Caliani nu avea cunoștințe pe la Viena. Avea însă Rednic, dar de el nu se temeau, căci doară el avea de zece ori mai puține voturi decât Grigorie Maior. Dar încă în toamna aceluiași an, împotriva tuturor așteptărilor, împărăteasa întări pe Atanasie Rednic. Anume:

La moartea episcopului Aron (25 Februarie 1764), lăcrimă icoana Maicii Domnului din bisericuța dela curte, în văzul mai multor călugări și a altor demnitari civili și chiar militari. Împărăteasa porunci ca icoana aceea, împreună cu toate procesele verbale luate cu prilejul lacrimării, să le ducă la Viena. Rednic, în calitate de vicar, trimisă pe prietenii săi, Filotei Láslo ieromonah dela Bunavestire și pe călugărașul Ambrozie din Sadu, cari duseră icoana la Viena, unde li se cerură mai multe informații asupra călugărilor din Bunavestire și din Sf. Treime. Aceia informară, după cum li trăgea pe ei inima și simpatiile, și în urma acelor informații, Atanasie Rednic, starețul mănăstirii Bunevestiri, asprul observator al regulilor călugărești orientale, fostul duhovnic al lui Aron și vicarul din timpul vacanței, fu întărit de episcop.

N. Lupu

Pentru ridicarea unui monument la mormântul lui Alexandru Lupeanu-Melin

În Nr. 42 din 16 Octombrie 1938 al „Unirei Poporului” am rugat pe iubii noștri cetitori, să contribuie, care cu cât poate, pentru ridicarea unui monument la mormântul celui ce a fost Alexandru Lupeanu-Melin.

Publicăm rezultatul de până acuma al contribuțiilor:

1. „Unirea Poporului”	Lei 2000
2. Iulia Maior, Blaj	„ 1000
3. Liceul teoretic de fete din Blaj	„ 1978
4. Dr. Nic. Brânzeu, prepozit, Lugoj	„ 100
5. Pop Avram din Plopiș	„ 20
6. Zugrav Nicolae protopop, Lupeni	„ 200
7. Pascu Nicolae, cantor Crăciunelul de jos	„ 10
8. Ioan Georgescu învățător pensionar Săcădate	„ 100
9. Sabina Olea preot, Cibă	„ 100
	5508

Lista o ținem deschisă și rugăm pe iubii noștri cetitori, să nu-și uite de celce 19 ani i-a defectat cu scrisul său frumos.

Iubiții noștri abonați sunt rugați să ne scrie câte ori de câte ori ne trimit abonamentul pentru gazeta, să binevoiască a arăta pe cuponul mandatului și numărul sub care li-se trimite gazeta. În forma aceasta scrieți Adміністраția de foarte mult lucru zadarnic.

Mișcare în clerul arhiepiscopiei

Aflăm din cel din urmă circular că în cursul lunilor Iulie—Dec. a anului 1938 n'au fost hirotoniți decât 4 preoți. La pensie au fost trecuți însă și au murit 9 însi. Așadar numărul preoților a scăzut cu 10 în cursul celor șase luni din urmă ale anului trecut. Tot în cursul acestor 6 luni au fost consacrate 11 biserici, și anume 9 de către I. P. S. noastră Mitropolit, iar după ce s'a îmbolnăvit, una a consacrat-o I. P. S. Dr. Al. Rasu, episcopul Maramureșului și alta P. S. Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului. Viceprotopopi onorari au fost numiți 14 preoți, iară parohi 10 preoți.

1 Ianuarie la Palatul P. S. Sa

Ioan. Urmând o tradiție veche și anul acesta P. S. Sa a primit urările de bine dela toate autoritățile civile și bisericesti din Lugoj. Mai întâi au fost Parohienii și Clerul din Lugoj vorbind Sf. Sa Brânzeu. Erau de față, între alții: Col. în rez. Fl. Pop; Proșteanu, prim președinte de Trib. în retr.; Prof. Simonescu; Maior Cernău; Av. Celeșanu; Cav. Chorcheg; ș. a. La adresează cuvinte adânc simțite P. S. Sa. Au venit apoi autoritățile: Prefectul Col. Boltan; Primarul Dr. I. Dobrin; Col. Marinescu-Armata; Procuror-prim Rezel și procuror Beclicheri; Dr. Petean, dir. lic. C. Bredicianu; Ing. Radoslav B. Barba-primpreședinte; Dr. Vasile-secr. gen. Primăria; Dr. T. Sălăgeanu jurisc. jud.; D. Tămășan, av. Stat.; Dr. Simonetti prim preș. Trib.; Stoicașcanescu reviz. școl.; Gr. Popescu preș. Cam. de Comerț; Mătașaru dir. șc. prim.; Lupu șef. cab. Pref.; ș. a. La ora 14 a luat sfârșit recepția dela Palatul Episcopesc din Lugoj.

Călușerii români la Londra.

În zilele trecute s'a dat la Londra o mare reprezentare de jocuri populare din toate țările. Dela noi a plecat un grup de călușeri. Jocurile călușerilor noștri a plăcut mult englezilor. Toate gazetele lor i-au laudat și i-au socotit ca unul din cele mai vechi și mai frumoase jocuri din câte s'au jucat atunci la Londra. Luni seara călușerii români au fost prezentați apoi unui public ales, la unul din cele mai mari teatre, din care prilej s'a vorbit și despre jocurile naționale românești.

50 de săteni îngropați de vii în zăpadă. În apropierea orașului Kolzu din Turcia au fost descoperite trupurile a 50 de săteni. Întregul grup fusese prins pe drum de un vârtej cumplit de zăpadă și îngropat de viu.

Radio pentru câni. O mai fi și asta că în lume se întâmplă multe lucruri, de ne crezut. În dragostea lor față de tovarășii lor lătrători, oamenii le-au clădit case și le-au făcut spitale pentru câni, i-au bărbat în halne și blănuri și i-au așezat la masă alături de ei. Și cum de radio, cutia fermecată care-ți aduce veștile și cântările deli

mari depărtări, nu se poate lipsi aproape nimeni din oamenii de azi, s'au gândit unii să facă radio și pentru câni. Și firește că aceia cari au făcut-o aceasta au fost englezii. Nu-i vorba însă la acest radio de cântece din ceteră și arcuș pentru ascultătorii în patru labe ci cu totul de altceva. E o încercare pe care o fac crescătorii de câni ca să vadă cum se mișcă și răspund cânilor când sunt strigați de altcineva. În aparatul de radio se vor auzi, fluierături, semnale și comentii către câni.

O nouă țigaretă românească. Vestea aceasta va îmbucura de bună seamă pe fumători, pe cei obișnuiți să se afume mai des din această buruiănă a dracului care este tutunul. Noua țigaretă poartă numele de „Țărăncă” și se va vinde nu peste mult cu un leu bucata.

O biserică ce merge la credincioși. Până acum biserică trebuia să aștepte pe credincioși să vină la ea. Americanii au însă un fel de biserică cari merg ele la credincioși. Și se înțelege că pe roate. Le-a înscodit un episcop protestant din San Paolo. Văzând că credincioșii săi nu se prea înghesuiau la biserică să-l audă predicile, s'a gândit să meargă el la ei. Și-a făcut o biserică pe roate. Un automobil mare, în care se află un altar, scaunul episcopesc și o bibliotecă cu cărți. Cu această biserică, ce merge pe roate, episcopul nădăjduiește să câștige cât mai mulți credincioși, căci biserică lui umblă ea după credincioși și nu așteaptă ca ei să meargă la ea și s'o cerceteze cu dragoste și credință.

Jurământul unui avocat. Un avocat din Londra s'a jurat că nu se va mai spăla până nu va dovedi nevinovăția aceluia pe care-l apăra. Procesul a ținut 6 luni și l-a câștigat. În tot acest timp însă avocatul și-a ținut jurământul și nu s'a spălat de loc. Firește că acest lucru a crescut mult faima avocatului și l-a adus clienți și procese de apărare cât mai multe.

O fetiță arde de vie. Fetița Totiana N. Carca din comuna Scuteni, în vârstă de 5 ani, apropiindu-se de gara sobel l-a aprins hainele. Speriată fetița a început să strige și să ceară ajutor. Au încercat să scape surorile ei, una de 6 ani, iar alta de 7. N'au izbutit însă și s'au ales și ele cu arsuri mari. Mai târziu au sosit acasă și părinții, cari și-au dus copila la spital. Totul a fost însă zadarnic și biata fetiță a murit în chinuri groaznice.

Ard pădurile Australiei. În Australia țară așezată de cealaltă parte a pământului acum este vară și căldură mare. Din cauza acestor călduri uriașe, în zilele trecute a izbucnit un foc mare, care a mistuit până acum numeroase locuințe și așezări omenești și a nimicit nesfârșite întinderi de pădure. Numărul celor morți în acest uriaș foc trece de 60. Sunt temeri însă că foarte mulți oameni și-au găsit moartea în flăcări. Astfel, un agricultor care încercă să-și mântuiască de prapad soția și cei opt copii a văzut pe patru din ei îngroziți de flăcări, alergând în foc și pierind sub ochii săi.

Pui de vulpe alăptați de pisici. Nouăzeci de pui de vulpe dela o moșie din Danemarca au fost alăptați mai multă vreme de pisici. La început ei au fost alăptați de mamele lor. Într-o zi însă acestea n'au mai vrut și au început să-l omoare. Pentru a le asigura hrana, moșterul s'a gândit să aducă pisici, cari să alăpteze puii părăsiți. Acestea l-au

primit și l-au îngrijit ca și când ar fi fost puii lor. — Dragostea pisicilor pentru pui de vulpe părăsiți de mamele lor poate servi de pildă multor mame de azi, cari sunt în stare să și părăsească propriii lor copii sau îi lasă, pentru petreceri și vizite, pe mâna servitoarelor și a dadacilor.

O școală pentru dormit. În Germania la Stuttgart, este o școală întințată ca să lovește pe oameni cum să doarmă. Intemeietorul acestei școli, un doctor, spune că cei cari nu pot dormi sunt ei de vină pentru că nu știu să doarmă. În școala acestui doctor elevii învață cum să doarmă. Lecțiile încep seara la 11 ceasuri și școlarii sunt învățați să creadă că viața este cel mai bun lucru și că lumea este numai pentru mulțumirea și desfatarea lor. Școala nu se află departe de lume, în liniște și singurătate, ci în mijlocul orașului unde mișcarea și larma sunt mai mari, așa că școlarii învață, să poată dormi și când se face cel mai mare zgomot.

O bunică cu 600 de nepoți. Nu de mult a murit în orașul Goyna din Polonia o bătrână țigancă, Bogomila Kozar, în vârstă de 118 ani. În lunga ei viață Bogomila Kozar a fost măritată de 5 ori și a avut 5 fii, opt fiice, 52 de nepoți, 240 de strănepoți și 400 de răstrănepoți. În tinerețile ei s'a ocupat și cu vrăjitoia și ghicitoria. A fost o meșteră prezicătoareasă vestită. Așa în 1917 a prezis ucidera călogărului Rasputin dela curtea țarilor ruși.

Un cocoș omoară un om. În orașul Lima din Peru (America de Sud) au loc în fiecare an lupte mari de cocoși. Lumea aleargă întotdeauna dela mari depărtări și varsă bani grei pentru a vedea aceste lupte. Stăpâni cari au cocoșii cei mai volnici și mai bătăloși câștigă de pe urma lor bani și premii frumoase. Un crescător de cocoși, Luis Quintanilla, dorind să câștige el premiul cel mare, a pregătit pentru aceste lupte un cocoș volnic

și frumos. Pentru a-l face și mai arțagos, Luis l-a smuls într-o zi câteva pene. Inebunit de durere și necaz, cocoșul s'a repezit la el și înțigându-și ciocul în inima lui, l-a omorât pe loc.

Beția te și omoară. Săteanul Fira Mihail din comuna Oșorhei, județul Bihor a oecat în săptămâna trecută la târgia Oradea. Acolo după ce a isprăvit ce avea de târguit s'a oprit și la o cârciumă ca să mai guste puțin. A gustat însă cam mult, așa că a plecat către casă amețit blinșor. Pe drum a fost cuprins de moleșală și a căzut în șanțul drumului, în zăpadă. Spre nenorocul lui n'a fost găsit decât a doua zi seara de către niște drumești. Cum nu era mort a fost dus acasă ca să l-se dea îngrijirile trebuincioase. N'a mai putut fi readus la viață și după 2 zile de chinuri nefericite sătean și-a dat sufletul.

† Iosif Mihalca, preot român unit pensionat, după o muncă de 45 ani în slujba bisericii, în urma unor lungi și grele suferințe, împărățit fiind cu sf. Taine, și-a dat bunul său suflet în mâinile Creatorului în ziua de 31 Decembrie 1938 la orele 5 dimineața, în al 71-lea an al vieții și al 46-lea al căsătoriei sale ferice. Înormântarea l-a făcut în ziua de Luni 2 Ianuarie 1939 la orele 10 a. m. în cimitirul român unit din Pîșcari județul, Satu Mare. Fie-l iărina ușoară și memoria binecuvântată!

● plantă care tușește

În țările calde este o plantă foarte răspândită, numită planta care tușește. Dacă un fir de praf numai se așează pe frunzele ei, atunci planta se umflă și face un fel de explozie prin care se scutură de praf ca și cum ar tuși.

Reuniunea pentru ajutorare

din TIMIȘOARA

sucursala: TURDA, Str. Avram Iancu 20

primește membrii până la vârsta de

85 ani

fără vizită medicală, cu plată lunară redusă

Inscrieți-Vă pe Dv., sau pe rudele Dv. bătrâne în:

Turda: la dl Nagy Iosif sau Dl. Köblös Carol

Diciosânmărtin: la Dl József Béla, Str. Vânătorilor 6.

Blaș: la dl Szabó Iosif, Str. Reg. Ferdinand 1

Iernut: la dl Kozocsa Ștefan

Dumbrăveni: Szentpétery Ludovic, Str. Horia 34

Bachnea: Szalma Ștefan

Gogan-Varolea: Iakab Árpád

Mediaș: Engelmann Francisc, Str. Honterus 27

Câmpia-Turzii: (și Luduș) dl Sándor Adalbert.

Iara: dl Kacsir Adalbert

Câmpeni: dna S. I. Olteanu N.

Fiecare membru înscris până la 1 Februarie primește un calendar-cadou cu 118 pagini.

Nr. 1130 (3 3)

Gorea Ioan Sănmihalul de Câmpie. Adresează-te Institutului Național de Credit Agricol Cluj, care-ți va arăta, ce trebuie să faci ca să primești împrumutul de care ai nevoie.

Olar Marian Cinguzel. Propunerea D. Tale, de a saluta dimineața pe Tatăl, la ameză pe Fiul, iar seara pe Spiritul Sfânt, ca să fie salutată întreagă Sfânta Treime în cursul unei zile, e greu de împlinit. Saluturile: bună ziua, deie Dumnezeu bine, sănătate bună, sunt foarte bune; Salutul creștinesc: „Laude-se Isus Christos” e al creștinilor apuseni, iar „Christos în mijlocul nostru” al celor răsăriteni. Părerea noastră este, ca noi răsăritenii să ne folosim de acesta din urmă, că este atât de frumos și de creștinesc „Christos în mijlocul nostru” zice unul, „este și va fi” răspunde celalalt.

Păr. Victor Gergely protopop Ghimesfăget. Vă mulțumim din inima pentru noul abonat câștigat și constatăm, cu multă bucurie că în parohia Sfinției Voastre sunt cu totul 35 abonați, ale căror abonamente le trimiteți totdeauna regulat, la începutul fiecărei an. Dumnezeu să Vă răsplătească! Din numerii 1 și 2 nu mai avem nici un exemplar, deci prețul acelor mai bine îl vom subtrage din abonament.

Păr. Augustin Cioba paroh Sănger. Acelaș cuvânt de mulțumită și Sfinției Voastre pentru cei 26 abonați pe cari ni i-ați câștigat. Dumnezeu va ști răsplăți cu dăruirile sale cele cerești pe răspânditorii presei bune. Noi de aici legăm bine gazetele, poșta însă își face de multe ori chiar de cap cu aruncatul pachetelor de ziare.

Necșa Vasile Vámos Odrhei. Îți trimitem un număr de probă, calendare nu mai avem. Ciocnirea de trenuri dela Cisteiul Român credem că mai bine se poate descrie în proză decât în versuri.

Roman Petru cantor în Șasa. Ne pare rău de paguba pe ai avut. Noi cu abonamentul te așteptăm până-ți-vei putea aduce la cale paguba. Dumnezeu e bun și ajută omului sărac, mai ales dacă mai are și 8 copii.

Păr. Nicolae Zugrav protopop Lupeni. Am amânat până acuma rezultatul colectei pentru monumentul lui Al. Lupeanu-Melin, fiindcă credeam că rezultatul e din cale afară prea mic. Vă mulțumim.

Păr. Ioan Cerghizan preot Săleud. E cu adevărat frumos ceea ce ați făcut Sfinția Voastră. Într-o parohie cu abia 350 de suflete, 13 abonați sunt foarte mulți, și, ceea ce e și mai frumos, abonamentul tuturor trimis înainte! Dovadă că Sfinția Voastră înțelegeți pe deplin străduințele noastre, de a-i face mai buni pe cetitorii noștri. Fapta Sfinției Voastre este scrisă în ceruri. Un singur lucru Vă mai împărtășim: cei 10 numerii îi trimitem la adresa Sfinției Voastre într-o singură față, ca să cruțăm ceva din speșele poștale, cari sunt îngrozitor de mari.

Vasile Opreșan București. Șematismul Vi-s'a trimis. Abonamentul achitat până la 1 Ianuarie 1939.

Cozac Gheorghe Santău. Bani s'au primit, dar s'au trecut din greșală la Groza I. din Santău. Greșala s'a îndreptat. Vă mulțumim pentru dragostea pe care o purtați gazetei noastre și că, după ce ați citit-o atâția ani în America, nu Vă lăsați de ea nici aic în țară.

Celoralți cetitori nerăbdători le răspundem la „poșta gazetei” pe rând. Vă rugăm de nițică răbdare.

Am primit următoarele sume:

Pop Ioan Chira No. ab. 41, banii trimiși în 22 Dec. 1937 au fost trecuți pe 1938.

Bumbu Traian No. 3920, am primit Lei 300, mai aveți restanță 780 Lei, Rus Elena Băla ați plătit și pe 1/2 an 1939, Giungi Erdeș No. 3975 suma de 492 Lei am repartizat-o: pentru D-voastră s'a trecut pe 1939 Lei 150, pentru Erdeș Joja pe 1937 Lei 125, pe 1938-150 și 25 Lei pe 1929 și 3 calendare 42 Lei. Cozma Ioan No. 746 sunteți achitat și pe 1940. Bauer Iosif No. 4855 mai aveți restanță pe 1938 Lei 18. Oficiul parohial Bistrița pe 1938 mai sunteți în restanță cu 150 Lei, suma trimisă sa trecut pe 1937, Anca Nicolae No. 650 suma de 200 Lei sa trecut, Lei 75 pe 1937 și 125 Lei pe 1938.

Marian Petru 250, Moldovan Nicolae 225, Dr. Luca Ioan 313, Migeo Aurel 50, Selegean Petru și Mureșan Vasile 100, Moga Ioan 176, Șandru Moisa 165, Cosian Ilea 206, Bogdan Maria 150, Oficiul Parohial Sănger 300, Câmpianu Tona 150, Bălaj Vasile 135, Nyerges Adrian 150, Mureșan Gheorghe America 500, Todoran Ana America 370, Răduț Ioan 200, Popovicu

Ștefan 350, Chira Ioan I. Ion 360, Oficiul paroch. Sănmărtinul de C. 75, Teglaș Ioan Ghica 150, Brancu Ioan 75, Dr. Remus Pasca 150, Moldovan Teodor 150, Nagy Pavel 150, Vlas Teodor I. Const. 500, Pop Patriciu 164, Man Ioan 210, Dr. Victor Fodor 300, Moldovan Ioan 400, Craiovean Traian 150, Boroș Octavian 350, Mureșian Ioan 89, Frenți Cojocariu 89, Cadar Gheorghe 314, Brunchental Veturia 150, Onofrei Domnița 220, Langa Pavel 50, Chieșdan Samoilă 150, Precup Gheorghe I. Visalon 75, Vodă Teodor 300, Tomuța Nicolae 150, Dulău Nicolae 100, Vălvară Guță 150, Domșa Aurel I. Pamfil 338, Marcu Ironimu 150, Ivan Ioan, 75, Ocnean Pavel I. Ion 100, Suci Vasile I. Dionisiu 100, Borsan Ion I. Cula 75, Preja Ștefan I. Vasile 100, Oficiul Paroch. Băutarul super. 320, Oroian Ioan 38, Ilea Nicol și Chioresan Petru 75, Bochiș Gheorghe 150, Mihăilean Gheorghe, 500, Deac Ion I. Mitru 200, Ștefescu Pavel 101, Hodoș, Gheorghe 318, Covrig Emiliia 150, Covrig Ana 200, Bălan Ioan 150.

Raica Gheorghe 300 Lei, Frățilă Nicolae 200, Câmpian Simion 365, Otravă Ioan 150, Mărginean Albini 150, Croitoriu Ioan 100, Drosman Ioan 100, Gheorghiu Timofteiu 150, Dumitru I. Sescu 90, Muntean Victor 150, Banca „Patria” 150, Maior Ioan 150, Pandele Petrescu 225, Rinea Ioan protop. 150, Filip Ioan 300, Vânt Ana a Mitrii 300, Crețu Nicolae protop. 150, Cârnațiu Alexandru a Petrii 100, Cârnațiu Onu I. Petru 300, Coma Ioan 100, Ganga Gheorghe 200, Zoicaș Nicolae a Mitru 200, Covaci Ion 238, Mean Aron 300, Asociația Generala Ip. 390, Pogăcean Gheorghe I. Ion 302, Câmpian D-tru 400, Onisie Ilie 415, Ardelean Petru 426, Herbo Teodor 624, Achim Ion 640, Brândușa Romul 765, Ciluciu Alexandru 996, Galea Teodor 150, Henig George adv. 150, Oficiul parohial Giungi 416, Schiau Teodor inv. dir. 165, Holiciu Grigorie 250, Anisie Petre 500, Bumbu Traian 300, Prodanciu Melania 99, Beres Beodor 480, Trif Augustin 150, Pipa Iosif și Trălan Ion 150, Danco Is. Adam 159, Lunca Mihail 800, Rusu Aron 150, Costea Ioan Nucu 200, Giurgi Erdeș și Joja Erdeș 492, Neamțiu Benjamin 89, Groza Ioan 160, Pavel Onofrei 200, Varhoniovsky Iosif 200, Zbona Vasile 975, Cosma Ioan 300, Ivan Ilie 200, Burja Ion I. Valeriu 50, Geosan Pavel 200, Turc Ilie I. Ana 240, Spătacean Ioan I. Vasile 110, Băcilă Ion preot 300, Radu Traian 207, Oficiul Parohial Romuli 150, Rusu Mafteiu 100, Mureșan I. Ioan 200, Hopârtean Gheorghe 100, Pop Alexandru 100, Nemeș Vasile Tercău 200, Tămăian Ioan 480.

S'a descoperit o nouă plantă medicinală. În America s'a descoperit o nouă plantă medicinală cu efecte surprinzătoare la toate maladiile gastro-intestinale, (stomacale) ai cărei principii activi înlătură radical toate maladiile gastro-intestinale, ca ulceratii nervo-stomacale și intestinale-hyperaciditate, arsuri, balonări, greață, dureri de cap provenind din indigestie, cât și perturbațiile survenite drept o consecință a acestor stări. Cazuri vechi de 10 sau 15 ani au fost înlăturate definitiv, chiar și cauza boalei, atrăgând atenția lumii științifice.

Totalitatea principiilor activi este conținut în preparatul „GASTRO, D”, al cărui efect se simte după primele doze administrate bolnavilor. Acest medicament excelent poate fi comandat prin o carte poștală contra ramburs de lei 135, la farmacia:

„Thoiss” București - Calea Victoriei, 124.

P. S. La comandă menționați Secția 56 și numele ziarului sau al revistei în care ați citit acest anunț.

Publicație de licitație

Curatorul bisericii gr. cat. din Frunzeni, județul Mureș prin aceasta publică: licitație publică, cu oferte închise, pe ziua de 1 Februarie 1939, ora 2 d. m., pentru darea în lucrare a picturii murale și a iconostasului bisericii sale noi.

Cel cari doresc să lele parte la aceasta licitație publică, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1) Să albe „autorizația” prescrisă de lege în vigoare.

2) Să albe la mână 6% garanție din valoarea totală a ofertei ce va depune-o și pe care s'o depună deodată cu oferta.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

3) Cheltuielile de deplasare vor cădea sarcina ofertanților.

4) Curatorul își rezervă dreptul de alege după plac între ofertanți.

Planul și devizul lucrărilor se pot vedea în ori și ce oră din zi, la oficiul parohial Frunzeni.

Frunzeni, la 27 XII. 1938.

1143 (2-2)

Curator

Publicație

Subsemnații aducem la cunoștință publică că începând cu data de 12 Oct. 1938 societatea în nume colectiv Oltea & Avram, fabrică de articole funerale, fost dizolvată și înregistrată cu această dată în lichidare.

Prin prezenta rugăm pe toți acei cari ar avea vre-o pretenziune sau reclamație față de noi s'o anunțe în termen de 8 zile la sediul firmei str. Avram Iancu 2

Cassă de bani de vânzare. Informațiuni la Emil Oltean Blaj, str. Avram Iancu 2.

1142 2-3

Cu stimă

OLTEAN & AVRAM

Înștiințare

Avem onoare a aduce la cunoștință celor interesați că dela 1 Februarie 1939 vom deschide un

Depozit de fier

la Târgu-Mureș str. Călărașilor No. 111 cu desfacerea produselor următoarelor uzine:

Uzinele de fier și Domeniile din Reșița
Uzinele Metalurgice Unite „Titan, M. drag, Galan”

Intreprinderile Metalurgice David Goldenberg Fil S. A.

Industria Sârmei S. A.

Industria Fierului S. A.

Comerțul Român S. A.
Târgu-Mureș

1140 (4-4)

AVIZ

Biblie veche, tipărită la Blaj în 1799, Samoilă Micu Clain, în stare excelentă, vânzare. Adresa

Gr. C. Gonza București
str. Amiral Urseanu 8.

RECLAMA
este sufletul comerțului